

ПРИТЧА

Свещеник Андрей Чиженко

Един човек винаги казвал на жена си в неделния ден:

— Върви, жено, в храма и се помоли за нас, двамата!

Пред другарите си се хвалел:

— Няма нужда аз да ходя на църква всяка неделя, защото жена ми го прави за нас, двамата.

Една нощ му се присънил сън: стоят с жена си пред вратата на Рая и чакат да им отворят, за да влязат. Накрая вратата бавно се откряла и се разнесъл глас, насочен към жената:

— Можеш да влезеш вместо вас, двамата!

Съпругата му влязла и вратата веднага хлопнала.

На мъжа му станало толкова зле, че от ужас се събудил...

Така, на следващата неделя станал рано и още преди да се събуди съпругата му, се стегнал за църква. Като го видяла, жена му изпаднала в недоумение, а той промълвил:

— Днес и аз ще дойда заедно с теб в храма, за да се помолим заедно!

Превод от руски език: Валя Марчелова

ЗА МАЛКИТЕ ГРЕХОВЕ

Схиархимандрит Григорий

Кое тежи повече: торба с пясък или с камъни? Торбата с пясък! Така е и с нашите грехове. Ако те са големи, но не толкова много на брой, то бихме могли да помислим над тях и да принесем покаяние, а пробвай да разгледаш песьчинките! Това са тези грехове, които ние често не определяме като такива, не ги забелязваме – осъждане, обидчивост,

пустословие, леност, подозрителност и други - цяла торба!

Един старец, за да покаже разликата в греховете, и преди всичко сериозността на дребните грехове, заповядал на тежко съгрешил монах да пренесе един тежък камък до камбанарията. А останалите монаси, които го осъждали, трябвало да пренасят дребни

камъчета – едно по едно. Първият, макар и с голямо усилие, но изпълнил бързо заповедта, а другите дълго време пренасяли и то едва неголяма част от дребните камъчета, и останали без сили. Осъзнавайки колко тягостно е човек да трупа множество дребни грехове, те започнали да просят от стареца да им прости.

Когато имаме голяма рана, бягаме при лекаря, а на драскотините не обръщаме внимание. Но се случва през незабележимото одраскване да

проникне зараза в кръвта. Именно така и малките грехове често водят до сериозни последствия. Греховете си човек ще помни и на онзи свят. Затова светиите се съкрушавали заради греховете си, макар и изповядани, и простени. Така и раната на тялото на човек, може и да не боли, но белегът остава видим.

Превод от руски език: Валя Марчелова

В ЦЪРКВА СЕ ВЛИЗА КАТО ГРЕШНИК

Протоиерей Валентин Амфитеатров

Когато отишли веднъж да навестят архимандрит Кирил (Павлов), му заразказвали колко много хора днес посещават храмовете и колко голяма е надеждата, че вярата в народа започва да укрепва. След като ги изслушал, старецът ги помолил да напълнят кофа с вода.

Когато му я донесли, той казал: „Ето, това е количеството хора, които днес ходят на църква“. После им заръчал да изпразнят ведрото. Останалите няколко капки по стените на ведрото, се търкулнали обратно в съда. Тогава старецът промълвил: „Ето, това са тия, които ще се спасят!“.

За изпадналите в недоумение присъстващи, той пояснил: „Болшинството хора днес отиват в храма с едничкото слово „Дай!“. „Дай, Господи, здраве; дай финансово благополучие; дай семейство; дай деца!“.

А малко са тия, които влизат в църква с думите; „Прости, Господи! Прости ми, че съгрешавам, че не Те обичам достатъчно, че забравям за Теб“. Да, за съжаление мнозинството не се сещат да произнесат подобни думи. И макар и да се черкуват много години, хората не разбират, че на църква се отива като грешник, пълен с покаяние и в

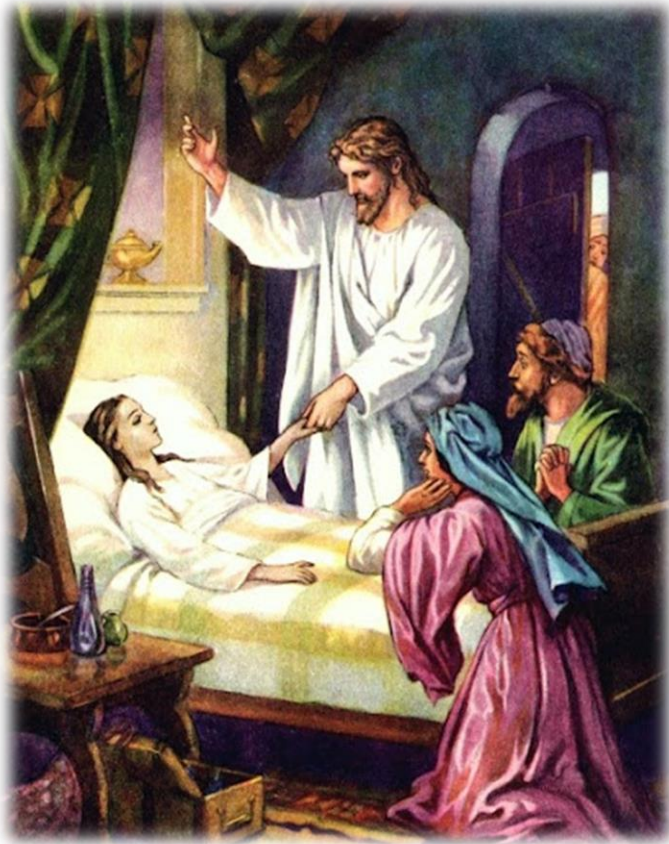
покаен вид, а не като мним праведник, който извършва велика услуга на Бога като отива в храма!

Превод от руски език: Валя Марчелова

ЗА БОЛЕСТТА ОТ ГЛедНА ТОЧКА НА ПРАВОСЛАВИЕТО

Овчеренко Н.Н.

Православната гледна точка относно болестта ни е добре известна от ученията на Светите Отци на Църквата. Светите Отци са предполагали, че болестите и скърбите могат да послужат на духовното възвисяване на човека, да му помогнат да се приближи към Бога. От православна гл.т. болестта се явява норма на земния живот.

Преподобният Йоан Лествичник е писал, че „болестите се изпращат за очистване на съгрешенията, а понякога за това, да смират възнасянето”. По такъв начин светите отци не считали болестта за отмъщение за греховете, а само за средство за поправяне на греховете. Телесната болест и страданията на болящия, без съмнение се намират в тясна връзка със състоянието на неговия дух и душа. Човек естествено си задава въпроса: Защо именно аз или моя близък се разболя, макар този въпрос най-често да е от онези, които нямат отговор. Свети Антоний Велики е задавал този

въпрос на Бога: „Господи! Защо някои живеят малко и умират, а други живеят до дълбока старост? Защо някои са бедни, а други живеят богато? Защо нечестивите богатеят, а благочестивите са бедни?” И светият получил отговор, който е валиден за всички времена: „Антоний! Внимавай в себе си! Това са Божии работи, и ти нямаш полза да ги знаеш.”. Много зависи от уменията на човека да възприема всичко, което среща в живота, по-християнски, в т.ч. и болестите. Затова в някои ситуации ние може да виждаме от една страна отчаяни хора, които обвиняват за проблемите си всички останали и даже хора, които са богохулници. Това се среща често, когато човек изпитва силни физически страдания. А на другия полюс – хора, които търпят своето болезнено състояние със смирение, с покорност на волята Божия и успяват да намерят във всичко това нещо добро. За някой болестта е причина той да се сближи с Бога, за друг пък тя става истинско препятствие във вярата. Много болести остават неизлечими, стават причина за страдания и смърт. Сблъсквайки се с такива недъзи, православният християнин е призван да се довери на всеблагата воля Божия, помнейки, че смисълът на битието не свършва със земния живот, който се явява подготовка за вечността. Страданията са следствие не само от лични грехове, но също така от общата повреденост на човешката природа и затова трябва да се понасят с търпение и надежда. На Бог е било угодно да направи страданието средство за спасение и очистване, и човек трябва да подходи с доверие към всеблагата воля Божия.

Боледуващият човек, намирайки се в състояние на безпомощност и страдание, в пълна мяра започва да цени човешкото съучастие и грижа, сам започва да проявява към другите любов, милосърдие и състрадание.

Болестта ни разкрива нетленната ценност на любовта и милосърдието.

Болестта има силата да смекчи жестоките сърца.

Болестта ни научава да състрадаваме на ближния и да го обичаме.

Болестта напомня на човека, че той не е оставен (не е забравен) от Бога.

„Както злато, загрязано с огън се очиства от ръжда, така и човек, търпящ болести се очиства от греховете си.“ (Св. Нифонт)

Хората често се сблъскват с още една дилема, когато се разболяват: „Нужно ли е да търсим лекарска помощ?“

Лекарското изкуство е благословено от Църквата, затова да се обръщаме за лекарска

помощ може и е нужно. Един от апостолите и евангелистите – свети Лука е бил лекар. В православие почитат и други лекари- свети великомъченик Пантелеймон, светите мъченици Козма и Дамян, светите Кир и Йоан, свети Лука Войно-Ясенецки и други. От една страна, това са свети на нашата Църква, а от друга – хора, които са посветили живота си на лекарското изкуство в онзи вид, в който то е съществувало тогава.

Психотерапията, състояща се в словесното, или по-точно казано, в духовното въздействие на лекаря върху болния е общопризнат, често даващ прекрасни резултати метод на лечение на много болести.

Превод от руски: Йоанна Калешева

В храм “Св.Атанасий” Св. Литургия се отслужва: в неделя от 9:00 ч. и всеки понеделник, четвъртък и петък от 8:30 ч.

Св. Литургия се отслужва и на всички по-големи църковни празници.

В храм “Св.Атанасий”:

Всяка сряда от 17:00 ч. се отслужва акатист към Пресвета Богородица „Всецарица“ пред копието на чудотворната икона в храма;

Всеки четвъртък от 17:00 ч. се отслужва акатист на свети великомъченик Георги Победоносец пред копието на чудотворната икона от манастира "Свети Великомъченик Георги - Зограф" в Света Гора;

Всеки петък от 17:00 ч. в старинен храм “Успение Богородично” (Малката Богородица) се отслужва акатист към св. Богородица пред чудотворната икона.

Беседи – петък 18:00 ч. с водещи: ставрофорен иконом Дончо Александров, свещеноиконом Теодор Стойчев и протоерей Ясен Шинев;

Детски църковен хор – събота от 10:30 ч.

Школа по изобразително изкуство за деца – събота от 11:30 ч.

Школа по иконопис - неделя от 11:00 ч.

Неделно училище за деца - неделя от 10:30 ч.

Школа по актьорско майсторство за деца – неделя от 11:30 ч.

Посетете нашата интернет страница: www.sv-atanasii-varna.org